

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA GENERALNA

2 maja 2018 r. [\[Multimedia\]](#)

Wyrzeczenie się szatana i wyznanie wiary

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Kontynuując refleksje nad chrztem, dziś pragnę omówić jego główne obrzędy, które odbywają się przy chrzcielnicy.

Weźmiemy pod rozwagę przede wszystkim wodę, nad którą wzywana jest moc Ducha Świętego, aby miała siłę odradzającą i odnawiającą (por. *J* 3, 5 i *Tł* 3, 5). Woda jest źródłem życia i zdrowia, a jej brak powoduje zanik wszelkiego urodzaju, jak na pustyni; lecz woda może być też przyczyną śmierci, kiedy jej fale wszystko zalewają lub porywają ze sobą; na koniec, właściwością wody jest też mycie, usuwanie brudu i oczyszczanie.

Nawiązując do tej symboliki naturalnej, uznawanej powszechnie, Biblia opisuje interwencje i obietnice Boga, posługując się znakiem wody. Jednakże mocy odpuszczania grzechów woda nie ma jako taka, jak wyjaśniał św. Ambroży nowo ochrzczonego: «Widziałeś wodę, ale nie każda woda uzdrowia: uzdrowia woda, mająca łaskę Chrystusa. (...) W działaniu jest woda, ale skuteczność nadaje Duch Święty» (*De sacramentis* 1, 15).

Dlatego Kościół nad wodą przyzywa działania Ducha Świętego, «aby wszyscy, przez chrzest pogrzebani razem z Chrystusem w śmierci, z Nim też powstałi do nowego życia» (*Obrzędy chrztu dzieci*, n. 54). Modlitwa poświęcenia mówi, że Bóg przygotował wodę, «by była znakiem chrztu», i przypomina główne obrazy biblijne: nad pierwotnymi wodami unosił się Duch Boży, by z nich powstało życie (por. *Rdz* 1, 1-2); wody potopu wyznaczały koniec grzechu i początek nowego życia (por. *Rdz* 7, 6-8, 22); dzięki wodom Morza Czerwonego zostali wyzwoleni z niewoli egipskiej

synowie Abrahama (por. *Wj* 14, 15-31). W odniesieniu do Jezusa przypominany jest chrzest w Jordanie (por. *Mt* 3, 13-17), krew i woda, które wypłynęły z Jego boku (por. *J* 19, 31-37), oraz polecenie, by uczniowie chrzcili wszystkie narody w imię Trójcy Świętej (por. *Mt* 28, 19). Pamiętając o tym, prosimy Boga o napełnienie wody w chrzcielnicy łaską Chrystusa umarłego i zmartwychwstałego (por. *Obrzędy chrztu dzieci*, n. 54). Tym samym woda ta zostaje przemieniona w wodę niosącą w sobie moc Ducha Świętego. I tą wodą, obdarzoną mocą Ducha Świętego, chrzczimy ludzi, chrzczimy dorosłych, dzieci, wszystkich.

Po poświęceniu wody w chrzcielnicy trzeba przygotować serce na przyjęcie chrztu. Odbywa się to przez *wyrzeczenie się szatana i wyznanie wiary*, dwa akty ściśle ze sobą powiązane. W takiej mierze, w jakiej mówię «nie» podszeptom diabła — tego, który dzieli — potrafię powiedzieć «tak» Bogu, który wzywa mnie, bym upodobił się do Niego w myślach i w uczynkach. Diabeł dzieli; Bóg zawsze jednoczy wspólnotę, ludzi w jeden lud. Nie można przyłgnąć do Boga, stawiając warunki. Trzeba zerwać pewne więzi, by naprawdę móc zacieśnić inne; albo jest ci dobrze z Bogiem, albo jest ci dobrze z diabłem. Dlatego wyrzeczenie i akt wiary idą w parze. Trzeba palić za sobą mosty, zapominać o nich, by obrać nową Drogę, którą jest Chrystus.

Odpowiedź na pytania: «Czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego dzieł i pokus?», jest sformułowana w pierwszej osobie liczby pojedynczej: «*Wyrzekam się*». I w taki sam sposób jest wyznawana wiara Kościoła, słowem: «*Wierzę*». Ja się wyrzekam i ja wierzę: to jest podstawa chrztu. Jest to odpowiedzialny wybór, który musi zostać przełożony na konkretne gesty, wyrażające ufność w Boga. Akt wiary zakłada zobowiązanie, z którego chrzest pomoże się wywiązać z wytrwałością w różnych sytuacjach i próbach życiowych. Pamiętajmy starożytną mądrość Izraela: «Dziecko, jeśli masz zamiar służyć Panu, przygotuj swą duszę na doświadczenia!» (*Syr* 2, 1), a zatem przygotuj się do walki. Obecność Ducha Świętego daje nam siłę, by dobrze walczyć.

Drodzy bracia i siostry, kiedy zanurzamy rękę w wodzie święconej — wchodząc do kościoła, dotykamy wody święconej — i robimy znak krzyża, pomyślmy z radością i wdzięcznością o chrzcie, który otrzymaliśmy — ta woda święcona przypomina nam chrzest — i odmówmy nasze «Amen» — «Cieszę się» — abyśmy żyli zanurzeni w miłości Trójcy Świętej.

Do Polaków:

Pozdrawiam serdecznie Polaków, a szczególnie delegację Caritas Polska wraz z młodzieżą z Syrii, przybyłych do Rzymu specjalnym busem, mobilną ambasadą *Young Caritas*, którzy inicjują kampanię uwrażliwienia społeczeństwa na problemy ludzi najbardziej potrzebujących, promują wolontariat młodzieży, akcję informacyjną i pomoc dla ofiar prześladowań w Syrii. Duchowym znakiem projektu *Bus Young Caritas* będzie peregrynacja obrazu Matki Bożej z Aleppo. W nabożeństwach majowych zawierzajcie Maryi, Królowej Polski, sprawy całego Kościoła, Ojczyzny i waszych

rodzin. Proście o pokój na świecie, a zwłaszcza na Bliskim Wschodzie. Z serca wam błogosławię.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana